

Öfverlemnande åt konstitutionsutskottet att i förslaget göra de ändringar, som äro nödvändiga för undanrödjande af de brister, som vidhäftade förra årets förslag och förorsakade dess fall hos Konungen.

Om remiss anhålles.

Stockholm den 29 januari 1892.

Per Larsson
från Gotlands län.

Häruti instämmer

Ludvig Norrby.

N:o 82.

Herr **C. J. Jakobson**, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om förtydligande af gällande bestämmelser rörande rätt till uppbördsprovision vid indrifning af kommunalutskylder och prestlönededel.*

Enligt Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse af den 20 maj 1887 tillkommer det den, som verkställer indrifningen af resterande kronoutskylder, att erhålla den för sådan indrifning stadgade ersättning, eller tre öre för hvarje full krona o. s. v., som åligger den skattskyldige att betala.

Emot detta stadgande lär icke vara något att anmärka, men annorlunda förhåller det sig rörande ersättning för indrifning af resterande kommunalutskylder och presterskapets aflöning.

Enligt Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse af den 29 juni 1866 tillkommer det kronofogde att som uppbördsprovision rörande kommunalutskylder hos den restskyldige bekomma tre procent af det resterande beloppet; men på grund af Kongl. Maj:ts nådiga förordning eller kungörelse af den 19 maj 1876 skall fjerdingsman, som anlitas att biträda kronans uppbördsmän vid indrifning af oliqviderade kronouppbördsmedel eller kommunalutskylder, för sådana indrifna medel åtnjuta hälften af uppbördsmannens andel i de stadgade stämmoböterna.

I sistnämnda nådiga kungörelse förefinnes således en väsentlig skilljaktighet med förutnämnda nådiga kungörelsen af den 29 juni 1866. I ena fallet tillkommer kronofogde ensam uppbördsprovisionen och i andra fallet endast hälften. Och Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse af den 20 maj 1887 berättigar deremot den, som verkställer indrifningen af resterande kronoutskylder, att åtnjuta hela uppbördsprovisionen.

Härtill kommer, enligt Kongl. Maj:ts nådiga utslag af den 30 augusti 1889 — intaget i Polisunderrättelser n:o 55 år 1890 — angående uppbördsprovision för indrifna kommunalutskylder och afgifter till presterskapet, i anledning af tvist mellan kronofogde och länsman om uppbördsprovision för indrifna kommunalutskylder och afgifter till presterskapet, att den som verkställer indrifningen, äfven hvad angår kommunalutskylder och aflöning till presterskapet, tillkomma stämmoböterna.

Häraf synas bestämmelserna, rörande hvilken stämmoböterna för oguldna kommunalutskylder och presterskapets aflöning skola tillfalla, något oklara, och de tillämpas också helt olika inom de olika kronofögderierna, oaktadt Kongl. Maj:ts och rikets högsta domstol synes vara af den mening, att den som verkställer indrifningen skall också åtnjuta hela uppbördsprovisionen.

På grund af dessa nu rådande oegentligheter ber jag få föreslå,

det Riksdagen behagade besluta att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes förordna, att den, som verkställer indrifning af resterande kommunalutskylder och aflöning till presterskapet, må, i likhet med den, som verkställer indrifning af resterande kronoutskylder, erhålla den för sådan indrifning stadgade uppbördsprovision.

Stockholm den 28 januari 1892.

C. J. Jakobson.

Häri instämma:

Oscar Larsson. J. Ericsson. Gustaf Anderson.